

NAPOMIENIENIE (4) *sb n*

a jasne; teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w napomionać itp.).

sg N napomienieni(e) (1). ◇ A napomienieni(e) (1). ◇ I napomienieni(e)m (1) RejPos, napomienieniem (1) LibLeg.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przestroga, ostrzeżenie, pouczenie (4) :

napomienienie czyje (3): iefli [...] wżgárdziłz to święte nápomienienie Páná fwe^{go}/ iżci też to záfie wízytko tákąż miárką odmierzono będye. RejPos 171v, 231v. Cf Wyrażenie przyimkowe.

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): W Przeżłych Kłyęgách było Nápomienienie/ iáko fy Człowiek fpráwować ma w żyćiu fwoim/ Aby tym fnádniey zdrowie záchować mógł. SienLek 31v.

W charakterystycznych połączeniach: napomienienie święte; wżgárdzić napomienieniem.

Wyrażenie przyimkowe: »za napomienieniem [czyim]« (I): A wíchakosch yednak za napomienyenym pana Voyewodzynom bedzie sye miał Krol ye^{go} M. wóltroznofczy LibLeg 11/70v.

Synonimy cf NAPOMNIENIE.

Cf NAPOMIONAĆ